

REGLUR

um tímabundinn tollfrjálsan innflutning bifreiða og bifhjóla sem skrásett eru erlendis.

1. gr.

Tollyfirvaldi er heimilt að veita mönnum sem búsettir hafa verið erlendis leyfi til tímabundins tollfrjáls innflutnings á bifreiðum og bifhjólum í allt að þrjá mánuði talið frá komudegi flutningsfars ökutækis til landsins að uppfylltum eftirtöldum skilyrðum, sbr. einnig 2. gr.

1. Ökutækið sé skráð erlendis og innflytjandi skráður eigandi eða leigjandi þess.
2. Innflytjandi hafi haft fasta búsetu erlendis í a.m.k. tvö undanfarandi ár, sbr. þó 4. málsg. 5. gr.
3. Innflutningur ökutækis eigi sér stað við komu hlutaðeigandi til landsins eða í beinu framhaldi af komu til landsins.

Innflutningur samkvæmt reglum þessum er að öðru leyti háður því að viðkomandi skuldbindi sig til að hlíta eftirtöldum almennum skilyrðum:

1. Að hann eða maki hans aki ökutækinu eða ökumenn, útlendir eða innlendir, sem ráðnir eru til þess að aka ökutækinu fyrir hann.
2. Að ökutækið verði ekki lánað, leigt eða notað til neins konar flutninga gegn greiðslu.
3. Að hann hafi ökutækið með sér til útlanda sé ætlun hans að fara þangað í síðasta lagi að tólf mánuðum liðnum frá því að það var flutt hingað til landsins.

2. gr.

Eigi má veita heimild til tímabundins tollfrjáls innflutnings á ökutæki samkvæmt reglum þessum til aksturs hér á landi nema ökutækið sé váttryggt lögboðinni ábyrgðartryggingu samkvæmt íslenskum umferðarlögum eða umráðamaður þess leggi fram við tollafgreiðslu „Grænt skírteini“ (Green Card) sem út er gefið í samræmi við reglur þær um alþjóðlegar bifreiðatryggingar sem mælt hefur verið með af undirnefnd um vegaflytninga í innanlandsflutninganefnd Efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu eða ökutæki sé váttryggt á annan fullnægjandi hátt samkvæmt reglum settum af dómsmálaráðuneytinu skv. 70. gr. umferðarlaga nr. 40/1968 með áorðnum breytingum.

3. gr.

Við veitingu leyfis til tímabundins innflutnings ökutækis samkvæmt reglum þessum skal innflytjandi útfylla til þess gert eyðublað og gera þar m.a. grein fyrir nafni, þjóðerni, heimilisfangi hér á landi verði því við komið, vegabréfsnúmeri, tegund og árgærð ökutækis, verksmiðjunúmeri, skrásetningarnúmeri ökutækis, og öðru því sem óskað er upplýsinga um í eyðublaði.

Í eyðublaði því sem um ræðir í 1. mgr. skal innflytjandi jafnframt gefa yfirlýsingu þess efnis að hann hafi kynnt sér skilyrði þau sem sett eru fyrir tollfrjálsum

innflutningi ökutækis, sbr. 1. gr., og skuldbindi sig til þess að flytja ökutækið úr landi eða greiða af því að öðrum kosti aðflutningsgjöld, þ.m.t. sölugjald, og önnur opinber gjöld innan þess frests sem tilgreindur er í leyfi tollyfirvalds.

4. gr.

Tollyfirvaldi er heimilt að framlengja leyfi sem veitt hefur verið skv. 1. gr. um þrjá mánuði í senn, allt að tólf mánuðum alls, enda færi viðkomandi að mati tollstjóra fullgildar sönnur á að hann fullnægi eftirtöldum skilyrðum:

1. Að hann hafi hvorki launaða atvinnu hér á landi né reki hér atvinnufyrirtæki eða hafi framfærslu sína af aðila sem uppfyllir ekki þessi skilyrði. Sendikennarar og aðrir slíkir sem þiggja laun sín úr erlendum opinberum sjóðum skulu þó undanþegnir þessu ákvæði.
2. Að hann hafi ekki tekið sér búsetu hér á landi.
3. Að hann hafi ekki flutt búslóð sína hingað til lands.

5. gr.

Nú uppfyllir viðkomandi ekki skilyrði 4. gr. til framlengingar leyfis til tíma-bundins tollfrjáls innflutnings án þess þó að hafa tekið sér fasta búsetu hér á landi og getur tollyfirvald þá heimilað framlengingu tollfrelsis fyrir viðkomandi ökutæki í þrjá mánuði í senn, allt að tólf mánuðum talið frá komudegi flutningsfars, gegn greiðslu fyrirfram á 4% gjaldi fyrir hvern byrjaðan mánuð sem framlengt er. Skal gjaldið sem samtals er 12% reiknað af tollverði viðkomandi bifreiðar eins og það ákvarðast samkvæmt ákvæðum gildandi reglna um tollverð notaðra bifreiða. Tollverð annarra ökutækja skal ákveðið samkvæmt meginreglum 5.—7. gr. tollskrárlaga. Aðili sem óskar framlengingar tollfrelsis samkvæmt ákvæðum þessarar málsgreinar skal gera tollyfirvaldi grein fyrir ástæðum beiðni um framlengingu tollfrelsis, áætl-uðum brottfarartíma og öðru því sem tollyfirvald telur tilefni gefa til.

Gjald sem greitt hefur verið skv. 1. málsgr. verður ekki endurgreitt við endur-útflutning viðkomandi ökutækis en skal hins vegar koma til frádráttar álögðum gjöldum við endanlega tollafgreiðslu hér á landi eins og þau verða ákveðin samkvæmt gildandi reglum þar að lútandi, sbr. m.a. 11. gr. og 1. tl. 14. gr. tollskrárlaga. Heimilt er þó að endurgreiða gjald sem greitt hefur verið skv. 1. málsgr., miðað við þann tíma sem eftir er af framlengdri heimild til tímabundins tollfrjáls innflutnings ökutækis þegar það er flutt úr landi. Gjald skal þó ekki endurgreitt vegna hluta úr mánuði. Hafi ökutæki, sem gjald skv. 1. málsgrein þessarar greinar hefur verið greitt af, eigi verið flutt úr landi að liðnum tólf mánuðum talið frá komudegi flutningsfars til landsins eða óskað er endanlegrar tollafgreiðslu hér á landi fyrir þann tíma skulu ákvæði 3. málsgreinar þessarar greinar gilda um tollmeðferð ökutækis eftir því sem við getur átt. Vextir sem þar um ræðir skulu þó með sama hætti og þar greinir reiknaðir af áföllnum gjöldum að frádregnum greiðslum samkvæmt 1. málsgrein þessarar greinar.

Hafi viðkomandi tekið sér fasta búsetu hér á landi eða flutt búslóð sína hingað til lands skulu aðflutningsgjöld, þ.m.t. sölugjald, þegar greidd. Innflytjanda er þó heimilt að greiða aðflutningsgjöld, þ.m.t. sölugjald, gegn útgáfu skuldabréfs er greiðist með þremur jöfnum afborgunum ásamt hæstu lögleyfðu útlánsvöxtum af þeim eins og þeir eru á hverjum tíma ákveðnir samkvæmt 13. gr. laga nr. 10/1961 um Seðlabanka Íslands, í fyrsta sinn að liðnum sex mánuðum talið frá komudegi flutningsfars til landsins og hina síðustu að liðnum 12 mánuðum talið frá sama tíma. Sjálfskuldarábyrgð banka fyrir greiðslu skuldar, vaxta og dráttarvaxta skal fylgja. Vextir skulu reiknaðir frá lokum þriðja mánaðar talið frá komudegi flutningsfars.

Nú uppfyllir viðkomandi eigi skilyrði 2. tl. 1. málsgr. 1. gr. um búsetu erlendis í minnst tvö ár en hefur þó dvalið samfleytt erlendis í eitt ár og er tollyfirvaldi þá

heimilt að veita viðkomandi greiðslufrest á aðflutningsgjöldum og sölugjaldi í allt að þrjá mánuði talið frá komudegi flutningsfars gegn útgáfu skuldabréfs og greiðslu hæstu lögleyfðra vaxta og sjálfskuldarábyrgð banka, sbr. 3. málsg. þessarar greinar, sem reiknaðir skulu frá komudegi flutningsfars.

6. gr.

Leyfi til tímabundins tollfrjáls innflutnings samkvæmt reglum þessum skal gefið út af tollyfirvaldi í því tollumdæmi þar sem flutningsfar tekur höfn og ökutæki er skipað upp og skal ökutækið jafnframt hljóta þar endanlega tollafgreiðslu, sbr. þó 2. málsg. þessarar greinar og 7. gr.

Tollyfirvaldi á innflutningsstað er þó heimilt að veita mönnum sem flytjast búferlum til landsins og fyrirhuga að taka upp fasta búsetu í öðru tollumdæmi sérstakt leyfi í allt að eina viku til tollfrjáls innflutnings á viðkomandi ökutæki að uppfylltum skilyrðum 1. til 3. gr. reglna þessara. Sama skal gilda um farangur viðkomandi, enda hafi hann verið skoðaður af tollstarfsmönnum og tollskoðunarskýrsla um hann gerð ef nauðsyn þykir. Tollyfirvald á innflutningsstað skal í því tilviki senda tollstjóra í því umdæmi sem viðkomandi aðili hyggst taka sér búsetu afrit af leyfi því sem út hefur verið gefið samkvæmt þessari málsgrein, ásamt tollskoðunarskýrslu hafi hún verið gerð. Ákvæði V. kafla laga nr. 59/1969 um tollheimtu og tolleftirlit skulu að öðru leyti gilda um flutning þennan eftir því sem við geta átt. Aðili sem fær slíkt leyfi skal innan nefnds frests gefa sig fram við viðkomandi tollstjóra sem veita skal leyfi til tímabundins tollfrjáls innflutnings á viðkomandi ökutæki í samræmi við ákvæði reglna þessara.

Ökutæki sem leyfður hefur verið á tímabundinn tollfrjáls innflutningur skulu auðkennd með sérstökum limmiða sem embætti tollgæslustjóra lætur gera í því skyni og límdur skal á framrúðu ökutækis eða þau auðkennd með öðrum þeim hætti er tollgæslustjóri telur fullnægjandi.

7. gr.

Farmflytjendum er óheimilt að taka til flutnings úr landi ökutæki sem innflutningur hefur átt sér stað á samkvæmt ákvæðum reglna þessara, nema uppgjör hafi áður farið fram á gjaldi því sem greiða ber skv. 1. og 2. málsg. 5. gr. svo og öðrum opinberum gjöldum enda liggja fyrir leyfi viðkomandi tollyfirvalds til útflutnings.

Tollyfirvald í því tollumdæmi þar sem útflutningur er fyrirhugaður skal í samráði við tollyfirvald sem leyfi veitti til tímabundins tollfrjáls innflutnings gera gjaldið upp og senda því afrit af greiðslukvittun.

8. gr.

Ökutæki sem tímabundinn tollfrjáls innflutningur hefur verið leyfður á og aðflutningsgjöld, þ.m.t. sölugjald, hafa ekki verið greidd af skulu vera að veði fyrir aðflutningsgjöldum til lúkningar gjöldum, dráttarvöxtum, sektum og kostnaði, sbr. 54. gr. laga nr. 59/1969 um tollheimtu og tolleftirlit með áorðnum breytingum.

9. gr.

Verði hækkun á tollum eða öðrum gjöldum álögðum við innflutning, t.d. vegna ákvarðana um breytingu á gengi íslenskrar krónu eða af öðrum ástæðum, undanþiggja ákvæði þessara reglna viðkomandi innflytjanda ekki greiðslu hækkaðra gjalda við endanlega tollafgreiðslu viðkomandi ökutækis, nema annað sé tekið fram í lögum.

10. gr.

Röng skýrslugjöf eða framlagning rangra eða villandi gagna og röng upplýsingagjöf látin í té í því skyni að fá ívilnun á tolli eða gjöldum samkvæmt ákvæðum

reglna þessara svo og misnotkun ívilnunar sem veitt hefur verið samkvæmt ákvæðum reglna þessara getur m.a. varðað við 63. og 67. gr. laga nr. 59/1969 um tollheimtu og tolleftirlit með áorðnum breytingum.

Um meðferð mála vegna brots á reglum þessum fer að hætti opinberra mála.

11. gr.

Reglur þessar sem settar eru samkvæmt heimild í 10. tl. 1. mgr. 3. gr., sbr. 2. mgr. 3. gr. laga nr. 120 31. desember 1976 um tollskrá o. fl. og lögum nr. 59 28. maí 1969 um tollheimtu og tolleftirlit með áorðnum breytingum öðlast þegar gildi. Jafnframt er úr gildi felld auglýsing nr. 316 22. október 1974 um sama efni.

Ákvæði til bráðabirgða.

Um fullnaðartollafgreiðslu ökutækja sem heimilaður hefur verið á tímabundinn tollfrjáls innflutningur fyrir gildistöku reglna þessara skulu gilda ákvæði auglýsingar nr. 316/1974, svo og önnur fyrirmæli þar að lútandi.

Fjármálaráðuneytið, 30. apríl 1981.

Ragnar Arnalds.

Sigurgeir A. Jónsson.

REGLUGERÐ

um innheimtu þungaskatts af bifreiðum, sem skrásettar eru erlendis og nota annan orkugjafa en bensín.

1. gr.

Af bifreiðum, sem skrásettar eru erlendis og nota annan orkugjafa en bensín, skal greiða þungaskatt fyrir hverja byrjaða viku sem bifreiðar eru hérlendis, talið frá og með komudegi, sem hér segir:

- a) Af bifreiðum, öðrum en þeim sem um er rætt í b-lið þessarar greinar og búnar eru viðhlítandi ökumælum, sbr. reglugerð nr. 62/1977 um ökumæla:

Eigin þyngd bifreiðar kg	Þungaskattur fyrir hverja byrjaða viku		Eigin þyngd bifreiðar kg	Þungaskattur fyrir hverja byrjaða viku	
		kr.			kr.
Allt að 2000	129		4200—4399	219	
2000—2199	136		4400—4599	227	
2200—2399	144		4600—4799	235	
2400—2599	151		4800—4999	243	
2600—2799	158		5000—5199	251	
2800—2999	166		5200—5399	259	
3000—3199	173		5400—5599	267	
3200—3399	180		5600—5799	275	
3400—3599	188		5800—5999	283	
3600—3799	195		6000—6199	291	
3800—3999	203		6200—6399	299	
4000—4199	211		6400—6599	307	